

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Městský soud v Brně**, se sídlem Polní 39, Brno, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

### t a k t o :

I. Návrhy žalobce ze dne 15. 5. a 31. 8. 2015 na vyslovení neúčinnosti doručení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2015, č. j. 30 A 50/2014 – 87, se **z a m í t a j í**.

II. Řízení se **z a s t a v u j e**.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobou, která byla v důsledku postoupení Krajským soudem v Českých Budějovicích doručena dne 15. 7. 2014 Krajskému soudu v Brně, žalobce navrhuje přikázat žalovanému, aby neprodleně vydal žalobci informace požadované v jeho žádosti ze dne 26. 11. 2013(1. od kdy „neexistuje“ obálka pro doručování písemností neurčených do vlastních rukou „jako taková“ (viz vyrozumění o Si 665/13), 2. zda na základě opatření předsedy soudu či jiného orgánu státní správy neb soudcovské samosprávy, 3. kolik obálek s „dispozicemi“ do vlastních rukou neukládat si převzaly kanceláře adresovaného tribunálu ze skladu od 7. listopadu 2013 do nynějška). Spolu s podáním žaloby však nebyl zaplacen soudní poplatek. Krajský soud v Brn proto vyzval žalobce usnesením ze dne 24. 10. 2014, č. j. 30 A 50/2014 - 63, k zaplacení soudního poplatku. Soudní poplatek však za žalobu zaplacen nebyl. Žalobce podáním ze dne 18. 11. 2014 požádal o osvobození od soudních poplatků, z důvodu „vyjádřeného zákonodárcem v procesním řádě“, naprostý nedostatek prostředků dokládá prohlášením, sociální poměry dokládá toutéž listinou, dále dokládá „osvědčení orgánu hmotné nouze“. Taktéž oznámil soudu, že mu nebude sdělovat ryze soukromé údaje a vzhledem k přiznaným poměrům nerozhodne údaje: např. jaké nosí šaty, v čem bydlí a kolik utrácí. V „prohlášení“ žalobce uvádí osobní údaje (jméno a příjmení, rodné číslo, číslo OP, osobní stav, trvalý pobyt, doručovací adresu, způsob bydlení – „nevlastnické, nenájemní, nekolektivní, nebytové obydlí“, výši výdělečných příjmů zdanitelných: 0, výši nezdanitelných – přes tři tisíce korun měsíčně, jako důvod „nevýdělečné činnosti“ uvedl žalobce plnou

invaliditu, výši peněžních závazků označil jako „desetitisíce“, příjemce jediné státní podpory: příspěvek na živobytí, dále tvrdil, že má nenarušenou způsobilost zcizovat, jako majetek uvedl elektronický psací stroj, digitální televizor, jízdní kolo, u běžných výdajů uvedl výživa, tisk, jízdné, papír, poštovné, DPH. Dále žalobce doložil potvrzení Úřadu práce ze dne 5. 2. 2014, kterým dokládá, že žalobce je osobou v hmotné nouzi od května 2007 dosud.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 11. 2014, č. j. 30 A 50/2014 – 70 rozhodl Krajský soud v Brně o zamítnutí žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a zároveň jej vyzval ve stanovené lhůtě k zaplacení soudního poplatku ve výši 2 000 Kč. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost, která byla pro nedůvodnost zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2015, č. j. 9 As 3/2015 – 13.

Krajský soud v Brně vyzval žalobce opětovně k uhrazení soudního poplatku v sedmidenní lhůtě usnesením ze dne 30. 4. 2015, č. j. 30 A 50/2014 – 87. Podle vráceného potvrzení o doručení od doručovatele – České pošty byla zásilka žalobcem vyzvednuta dne 4. 5. 2015. Dne 15. 5. 2015 žalobce soudu sdělil, že „písemnost nebyla vložena do zásilky RR7708033807C, dodané poštou 4. května, ač měla“ s tím, že se žalobce domáhá prohlášení neúčinnosti doručení usnesení. Na základě tohoto podání Krajský soud v Brně opětovně přistoupil k doručení předmětné výzvy k zaplacení soudního poplatku, přičemž podle potvrzení o doručení vydaného doručovatelem – Českou poštou si žalobce převzal zásilku dne 21. 8. 2015. Žalobce následně 31. 8. 2015 zaslal soudu opětovně podání s tím, že „písemnost nebyla vložena do zásilky RR7708033807C, ani do zásilky RR7708109770C, dodané poštou 21. srpna, ač měla“. Žalobce dále uvedl, že se podruhé domáhá prohlášení neúčinnosti doručení usnesení.

Soud nejprve rozhodl o shora zmiňovaných dvou procesních návrzích žalobce, kterými se domáhal vyslovení neúčinnosti doručení usnesení, jímž byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku.

Podle ust. § 50 d) odst. 1 zákona č. 99/1963 občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) (použito v souladu s ust. § 64 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) platí, že na návrh účastníka rozhodne odesílací soud, že doručení je neúčinné, pokud se účastník nebo jeho zástupce nemohl z omluvitelného důvodu s písemností seznámit. Návrh je třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy se s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit. V návrhu musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uveden den, kdy se účastník s doručovanou písemností seznámil, nebo mohl seznámit, a označením důkazů, jimiž má být včasnost a důvodnost návrhu prokázána.

Podle odst. 2 citovaného ustanovení o.s.ř. platí, že omluvitelným důvodem podle odst. 1 nemůže být skutečnost, že se fyzická osoba na adrese pro doručování trvale nezdržuje a skutečnost, že v případě podnikající fyzické osoby a právnické osoby se na adrese pro doručování nikdo nezdržuje.

Citované ustanovení o.s.ř. upravuje případy, kdy písemnost byla účastníkovi řízení zaslána, ten se však z omluvitelného důvodu nemohl s ní seznámit. Návrhu nemohlo být vyhověno, jak z důvodu, že ust. § 50d o.s.ř. nedopadá na žalobcem tvrzený případ (žalobce tvrdí, že mu písemnost zaslána nebyla), tak také z důvodu, že návrh neměl zákonem

vyžadované náležitosti. I kdyby však soud z žalobcem tvrzeného skutkového stavu dovodil, že v nyní projednávaném případě nemusí návrh na vyslovení neúčinnosti doručení obsahovat den, kdy se účastník s doručovanou písemností seznámil, nebo mohl seznámit, a označení důkazů, jimiž má být včasnost a důvodnost návrhu prokázána, pak soud neuvěřil tvrzení žalobce (nijak nedokladovaného), že při doručování předmětné písemnosti i při jejím opakovaném doručování neměla být písemnost do obálky vložena. Důvodem je Krajským soudem v Brně i Nejvyšším správním soudem zjištěné chronicky opakované chování žalobce v jim vedených řízeních, kdy žalobce setrvale vyvolává spory, které evidentně vede pouze za účelem samotného vedení řízení, a kde žalobce pouze zneužívá ustanovení upravující průběh řízení vyvoláváním různých incidenčních řízení a podáváním návrhů, jejichž zjevná iracionalita mu musí být známa. Typickým případem jsou dnes již stovky řízení před Nejvyšším správním soudem, jejichž předmětem je rozhodování ve věci jeho poplatkové povinnosti (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2014, č. j. 3 As 67/2014 – 12, přístupný na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)). Krajský soud v Brně dále vycházel ze závěru uvedeného v níže citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2014, č. j. 3 As 67/2014-12. Soud proto obě žádosti o vyslovení neúčinnosti doručení zamítl.

Jak bylo shora již uvedeno, žalobce byl vyzván k uhrazení soudního poplatku již rozhodnutím Krajského soudu v Brně ze dne 24. 11. 2014, č. j. 30 A 50/2014 – 70 s tím, aby zaplatil soudní poplatek ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení (k tomu došlo dne 29. 12. 2014). Jak vyslovil Nejvyšší správní soud ve věci téhož žalobce v rozsudku ze dne 10. 7. 2014, č. j. 3 As 67/2014-12, poplatková povinnost žalobci vznikla již s podáním žaloby a žádná z následných výzev k dodatečné úhradě soudního poplatku na této skutečnosti ničeho nemění; společným rysem všech náhradních lhůt je to, že okamžik splnění poplatkové povinnosti fakticky oddalují v žalobcův prospěch.

V nyní projednávané věci sedmidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku, stanovená žalobci usnesením krajského soudu běžela (i přes podanou kasační stížnost) od 29. 12. 2014 (kdy žalobce uvedené usnesení převzal) do 5. 1. 2015. Definitivní povaha tohoto usnesení, tedy to, že žalobce poplatková povinnost neodvratně stíhá, pak vyplynula z rozsudku Nejvyššího správního soudu, kterým byla zamítnuta kasační stížnost žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků, včetně výzvy k dodatečnému zaplacení soudního poplatku; jedná se o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2015, č. j. 9 As 3/2015-13. Přestože kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, krajský soud vyčkal rozhodnutí kasačního soudu a o zastavení řízení rozhodl teprve poté, co žalobci opakovaně doručoval ještě novou výzvu k zaplacení soudního poplatku ze dne 30. 4. 2015, č. j. 30 A 50/2014-87 a k zastavení řízení přistoupil až po více než 4 měsících po nabytí právní moci rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2015, č. j. 9 As 3/2015-13.

Jak vyslovil Nejvyšší správní soud ve shora již citovaném rozsudku ze dne 10. 7. 2014, č. j. 3 As 67/2014-12, lze jistě obecně připustit, že krajský soud by poté, co obdrží rozhodnutí, kterým byla zamítnuta kasační stížnost proti jeho usnesení o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků (spojené se stanovením náhradní lhůty ke splnění poplatkové povinnosti) měl zásadně stanovit poplatníkovi (žalobci) ke splnění této povinnosti novou náhradní lhůtu, v Nejvyšším správním soudem posuzovaném případě krajský soud takto nepostupoval a řízení proti žalobci zastavil. Nejvyšší správní soud dovodil, že i přesto tento

procesní deficit nemohl žádným způsobem žalobce na jeho právech poškodit, přičemž důvodem byl uveden fakt, že stěžovatel v daném případě disponoval faktickou lhůtou ke splnění poplatkové povinnosti v délce zhruba půl roku; Nejvyšší správní soud dále v uvedeném rozsudku přihlédl ke konstantnímu chování stěžovatele (žalobce) v jím vedených řízeních, kdy setrvale vyvolává spory, které evidentně vede pouze za účelem samotného vedení řízení, a kde pouze zneužívá ustanovení upravující průběh řízení vyvoláváním různých incidenčních řízení a podáváním návrhů, jejichž zjevná iracionalita mu musí být známa. Typickým případem jsou stovky řízení před Nejvyšším správním soudem, jejichž předmětem je právě rozhodování ve věcech jeho poplatkové povinnosti. Žalobce je mimo jakoukoliv pochybnost obeznámen s tím, že ho obecně stíhá poplatková povinnost i s tím, jakým způsobem probíhá případné řízení o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud dále dovodil, že svévolnému obstrukčnímu počínání účastníka řízení, tedy zneužívání jeho procesních práv, nepřísluší soudní ochrana.

V nyní projednávané věci soud další usnesení obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku vydal, žalobce však soudní poplatek neuhradil a na zaslané opakované výzvy – usnesení reagoval návrhy na vyslovení neúčinnosti doručení, přičemž důvody tvrzené v těchto návrzích nedoložil. Uvedený postup hodnotí Krajský soud v Brně jako svévolné a obstrukční počínání – zneužívání procesních práv, kterému soudní ochrana nepřísluší.

Jelikož žalobce přes opakované výzvy soudu ani po uplynutí stanovené lhůty nezaplatil soudní poplatek, rozhodl soud podle ust. § 47 písm. c) s.ř.s. za použití ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích tak, že řízení o žalobě zastavil.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

**P o u ě n í :** Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. 9. 2015

Mgr. Milan Procházka  
předseda senátu